

LA ROMÂNIA.

I.

De че съспині, о велъ брънетъ despлетитъ?
De че 'ді intorci кѣтarea ші faga 'ді e пълітъ?
Te ръшінеzi de stapea în kape te-a ades
А ta kiap фрътъзеде, natъра ta dивітъ
Ші веліка ta фрънте, ші аквіла 'ді съблітъ
Че pesпїндеа тeroapea спре ръсъріт ш'апъз?

Te ръшінеzi къ 'н паче пердъши чea diademъ
Чe п'a пътst вре-o datъ pesvel a'ді o лъa,
Saă плъти къ 'ді vezі fiind aжънъt o провлемъ
Ші fрадиї fбръ тілъ, прівінд пеіреa ta?

Тъ fшші къ dъпші алт-фел пе kъnd венеа къ фалъ,
Trіємфъстор іn тоа' Европа-opientаль
Sъ 'мплънте Saracіnъл лъна 'n kontinent.
Тъ singръ kъ spada 'ді fшші павъзъ пе'пвінъ,
Ші apdikаші de-a лънгъл пе Dзпъреа 'ді іntinsъ
Stindapde лібертъції ші Кръчей mongment.

Възші пе fренте'ді spinії а se 'мплеті kъ лағрі
Ш' ачеаста'ді fз pesplata. De s'ap fi апърат
Ші Spانيا ka tine, Европа despre Мағрі,
Despre барбаре цінте nз, nз s'ap fi kълкат;

Ші kъпнапші kъ glорії, тредші ла nemprіre
Пе fii тъі ачеіа че kъ а ta търіре
Шtіаk sъ'ші fakъ nзme d'eroi іn trіємфърі.
Nз se kъtaш atxпчea desonopate-onoape
Ла інемічі, tipanії пizmashі pe-a ta спlendoape; —
Іn kъmp ера onoapea, nз se kъta 'n тръdъrі.

Ei nз fъчеаш atxпчea комерчіш тършав kъ tine;
Nз 'ші kъtaш ачеіа іn gіzії тъі Патроні!
Муреаш kъ spada 'n тъпъ, kъчі sъпде-авеаш іn віne:
Sъпербі тді ераш fi, ші ацері кампionі.

II.

Fримоаст'ді e natxra, o велъ Ромъnie!
Автъ ші іntinsъ e везела 'ді kъmpie,
De Dзпъре 8datъ, 8mbrіtъ de Карпаді.

De 'dī ap fi dat porokvl kvt aī de la natvrx,
De n'aī fi fost trvdat̄ de vrxta impostvrx,
Korelis̄ionarii che aī pr̄ivit de frad̄,

Aī fi mai oporat̄, ka o sv̄por mai mape,
De rv̄dele 'dī de-aproape, che te nesokotesk !
Pr̄int̄'o fatalitate, f̄useši gressit̄ tape
De te rv̄pseši de Poma. O, pitsl chel grecesk !

Acheasta 'dī este kv̄lpa de n'afli m̄ngt̄ere
În singl kasei tale, în kape, kq pl̄cherer,
Se b̄kbr azi tođi fradii de b̄nv̄l chel komvn ;
De n'afli simpatie în rv̄de-apistokrate,
Che se m̄ndpesk, s'ordol̄ kq sv̄nt chiv̄lisate,
K̄ch'i s'aš d̄inst de m̄n̄, shi n̄ se desprez.

P̄ă te-ai sv̄nit de-atv̄nchea kq v̄inte-eterođene,
Kq v̄intele sklavone, m̄njkite la Fanap !
Pe-o kale petrogad̄ vei terpe m̄gl̄ alene ?
Beninql tot, în pism̄, vei skv̄rpe din pachar ?

Ox ! T̄rkvl te v̄mīl̄ shi Čarvl te korv̄mpe,
Gotvl kv̄mplit te sv̄me shi ne 'p̄netat iđi rv̄mpe,
Fvr̄iš k̄te o parte din nestimaj̄ t̄y !
Shi Fanariot, ciokoivl r̄v̄snki 'dī deskomizne,

Pe fi desfr̄neaz̄ sh' or̄i che kostv̄me b̄vne,
Or̄i che averi moralē, tr̄vdaš l'aī t̄y kaly !

Ші пѣпъ ші 'н вісерічі дѣк тѣпъ sakрілеџе.
Пе жєпі тѣ de арме тї dѣk de 'ї tсnd склавоні,
Ші літва ta матерпъ 'дї o fѓръ din колеџе,
Ші кѣт ідї kресk комії 'дї 'ї пъngъresk spionі,

Ле-askнд a ta сплendoаре ші беліка 'дї търіе
În katишіме falче че zik kѣ 'ї istopie;
Nø spøn de akademій че pespëndeаš лютіні
Ші 'н statele вечіне; нø spøn de къпитаній
Neіnchetat îн лютіе ka венії lor Рomanії,
Карі дѣчеаš тeroареа monархілор вечіні!

Nemika despre Mірчea, nemika despre Владыл
Че-a пss визipі îн цеапъ, despre Mixaiш nimik
Къ ла 'nzeit învіnішій, nemika despre Radыл,
Nemika despre Neagул, ал тзелор amіk,

Че ne лъstь atъtea търеџе monumente,
Че ne dotъ kъ пресе, kъ kondіче прѣdente
Пе kъnd Мăскалій, барварі, de леpі nіcі kъ вісаăш,
Че sste de волгетрі fъkъ de se tpadвse,
Ші літва цѣрії сале pe трон алтѣтрі пкse
Къ пачеа ші дрентатае kape губернаăш.

Тріумфеле 'н Dacia пльntate pe колоane,
Четѣділе тѣлліме, de-a Ромеі лециоане,
Iгigantиче 'н tot локул, pe Istrуl, pe Карпації,

Троіанеле че тае къмпій ші твнці ші Istrebl
În ses, în jos de-a lungul Daciei пътъ 'н Nistrebl,
Ші тавлеле d'аратъ че staš ла Rotanaçî,

Odoarele de templeri, morminte, sapkofaçе,
Monede ші медалій къ кape te-a dotat
Din kasa пърinteaskъ, че пътъ 'н ses ле ѣрауе
Пе враздъ,— тоате astea, azarðul ле-а-арзнат!

III.

Тъ пътищі, тъ пътищі îн доліш, о велъ Ромъніе!
Къчій fiij тъї de astezzi sunt mai desnatbrauї:
'І а пръпъdit къ тоїл къмпліта tipanie
Прін лециле молатічі sunt тоді афъмеиаді!

S'aš des Бъзепті ші Farkash, s'aš des Каломбрешті,
Fustashій, доровапцій ші шефій лор Къплештій.
Бічіш поартъ доровапцъл пе neamъї віершнат;
Fustashъл пътмаї este; Лапчерьл ші аркашъл
Ш' atъtea алте арте; сиътар, хатман, арташъл
Trimiti, инfъшацій îн pokii, s'aš ші desfinqat.

'Ці aš stins орі че пътере ші fizikъ, мораль;
Dap ш'astezzi kiap вікленій tot вор a te 'пшела
Suzind къ тоді пътъній ъді sunt тънкацій de воалъ,
Ш' apterеже 'ді se румпе de лок че веї striga!

Se tem mi azi tipaniș d'antika ta viptate,
De așera ta minte, de băile 'dī avăte;
Se tem căci Istoria 'dī o știș eī todī de post;
Se tem că venit zioa în kape zeitatea
Trăsnește tipania șiakoardă Lăuptatea
La nașile așelea che săzgagă-aș fost.

Mîncîșnī sunt căte 'dī spune, o belă Românie!
Asha cătă ești de slabă, las' părăsiti despletit,
Dă 'dī fiilor tăi sinăuă che-apar în lătarie,
Stăpigă'i ne todī la arme, — și dă să demindit!

Fă ne tipană să afle k'o nașie nă moare,
K'o belă fiică-a Romenă nă pot să desonoare,
Părăsiti mai ape vîadă se poate apără;
Nă va ca al său năme de-o naștere îlăstribă
Să 'spă 'l șneaskă 'n năme de epă. Pe ea o măstribă
Kăpădat, a Romenă arme, părăsiti a măpita.

Păduri mai ai să sănăse; dap de Lăptreță sănăse;
Ferbe cănd este vorba de brăte sileșiră!
Înkoardă dărău brațul, nă 'titimpuș de-a mai plăse;
Te apără, — să moaptea în belice loviri.
